

वा० रा०

॥८६॥

अथ केवलसंदेशांतरमाह ॥ सर्वीर्यवानिति ॥ अनुमन्यसे सहसेइत्यर्थः ॥ ६ ॥ दिव्यएषचूडामणिरेतावत्कालं सुपरिरक्षितः ॥ एतं व्यसनेत्वामिव दृष्ट्वा प्रहृष्यामि ॥ ए
तत्सन्निधाने रक्षोभिभवासंभवादिति भावः ॥ ७ ॥ सएषनिर्यातितोदत्तस्त्वत्प्रत्यभिज्ञानार्थमिति शेषः अतः शीघ्रमागमने एव कुशलमन्यथा परमंदुःखमिति भावः ॥ ८ ॥ त्वत्क
ते त्वत्प्राप्तिप्रत्याशया मर्षयामि सहामि ॥ ९ ॥ १० ॥ यतोयं घोरस्तस्य दृष्टिश्च चादुर्द्धिर्नसुखा अवधिकालादूर्ध्वकृतविनाशनिश्चया अतस्तत्पूर्वमेव मरणौचित्यादवधिका

सु० का०

सर्वीर्यवान्कथंसीतांहतांसमनुमन्यसे ॥ वसंतीरक्षसांमध्येमहेंद्रवरुणोपम ॥ ६ ॥ एषचूडामणिर्दिव्योमयासुपरिरक्षितः ॥ एतंदृष्ट्वा
प्रहृष्यामिव्यसनेत्वामिवानघ ॥ ७ ॥ एषनिर्यातितःश्रीमान्मयातेवारिसंभवः ॥ अतःपरंनशक्यामिजीवितुंशोकलालसा ॥ ८ ॥ अ
सत्यानिचदुःखानिवाचश्चहृदयच्छिदः ॥ सक्षसैःसहसंवासंत्वत्कृतेमर्षयाम्यहं ॥ ९ ॥ धारयिष्यामिमासंतुजीवितंशत्रुसूदन ॥ मा
सादूर्ध्वेनजीविष्येत्वयाहीनानृपात्मज ॥ १० ॥ घोरोराक्षसराजोयंदृष्टिश्चनसुखामयि ॥ त्वांचश्रुत्वाविषज्जंतंनजीवेयमपिक्षणं ॥ ११ ॥
वैदेत्यावचनंश्रुत्वाकरुणंसाश्रुभाषितं ॥ अथाब्रवीन्महातेजाहनूमान्मारुतात्मजः ॥ १२ ॥ त्वच्छोकविमुखोरामोदेविसत्येनतेशपे ॥
रामेशोकाभिभूतेतुलक्ष्मणःपरितप्यते ॥ १३ ॥ दृष्टाकथंचिद्भवतीनकालःपरिदेवितुं ॥ इमंमुहूर्तंदुःखानामंतंद्रक्ष्यसिभामिनि ॥ १४ ॥
तावुभौपुरुषव्याघ्रौराजपुत्रावनिंदितौ ॥ त्वद्दर्शनकृतोत्साहौलंकांभस्मीकरिष्यतः ॥ १५ ॥ हत्वातुसमरेरक्षोरावणंसहबांधवैः ॥ राघवौ
त्वांविशालाक्षिस्वांपुरींप्रतिनेष्यतः १६ ॥

लस्याधिकत्वेऽपि मासादूर्ध्वमेव नजीविष्यामि ॥ किंच त्वां विषज्जंतं विलंबंकुर्वंतं यदि शृणुयां तदा तथा श्रुत्वा
मासादर्वागेव क्षणमपि नजीवेयमित्युक्तमितिब्रूहीतिशेषः ॥ ११ ॥ वचनमुक्तसंदेशरूपं ॥ १२ ॥ त्वच्छोकविमुखः त्वत्स्थित्यपरिज्ञानजशोकेन त्वद्द्वारप्रवृत्तिविमुखः ॥
ननु ज्ञात्वेति सत्येन तेशपे ॥ १३ ॥ कथंचिद्भवती दृष्टा अतःपरं शोचितुं नकालः इदं मुहूर्तं अस्मिन्चिरकालेइत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥८६॥